

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 4
aprilie 2014

Oastea Moldovei

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oasteamoldovei@army.md

**24 aprilie 1992 -
ziua formării Marelui Stat Major**

*Militarii Brigăzii de Infanterie Motorizată
“Moldova” din municipiul Bălți au marcat
în luna aprilie 22 de ani de activitate*

Cuprins

Despre armată, buget și datorie	3
Din Kosovo... De la pacificatori!	4
Drum bun în viață!	6
Practici internaționale pentru siguranța munițiilor	8
Un plutonier la „depozitul” profesionalismului	10
Mesajul ministrului Apărării adresat efectivului Armatei Naționale cu ocazia Sărbătorilor Pascale	12
Urare pascală din Kosovo	12
<i>Militarii sînt și ostașii lui Hristos</i>	13
O pasiune modelată în destin	14
„Minunea” geodezică descoperită de militarii Armatei Naționale	15
Motivație pacificatoare în Sudanul de Sud	16
<i>Maricica, armata este destinul meu!</i>	18
<i>Dragu-mi-i să fac armata</i>	19
Organizarea unităților militare naționale în primăvara anului 1992	20
<i>În armată, se întărește caracterul, voința și bărbăția</i>	22
Consultație juridică	24

Centrul mass-media militară

Şef Centrul mass-media militară –
redactor-şef locotenent-colonel Ion VULPE, tel. 022-252-252

Locuitor-şef Centrul mass-media militară
maior Sergiu LECA, tel. 022-252-047

Echipa redacțională:

căpitan Inga RADVAN
locotenent major Natalia ANDRONACHI
locotenent Dmitrii VOSIMERIC
plutonier adjutant Vitali IOVU
Angela MUNTEANU
Ecaterina RUSSU
Larisa ȚIBULEAC
oasteamoldovei@army.md
tel. 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

căpitan Denis ROTARU
sergent inferior Laurențiu-Vlad GROSU
Mihai DASTIC
Marina BOTNARIUC
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

Materialele publicate
de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea să nu
exprime poziția redacției. Reluările
din „OASTEĂ MOLDOVEI” trebuie să
conțină trimitere la sursă.

„Oastea Moldovei (Revistă)”-
ISSN 1857-3703

Secția rețele socializare:

Locotenent Natalia GANU
Diana MOISA
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Centrul mass-media militară or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84

Î. S. Firma Editorial-Poligrafică „Tipografia Centrală”,
MD-2068, Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: 022-49-31-46, 022-43-03-67, 022-43-03-60
E-mail: tipar@mtc.md

**27 aprilie -
Ziua Drapelului de Stat
al Republicii Moldova**

Despre armată, buget și datorie

În ciuda speculațiilor vehiculate, în ultima perioadă de timp, dar și a adevărilor spuse cu jumătate de voce, armata a mai făcut un pas în direcția protejării populației Republicii Moldova.

Impactul emoțional cauzat de orice noutate de pe „frontul” relațiilor ruso-ucrainene are ca rezultat și faptul că săgețile critice lovesc în definirea noțiunii de „armată modernă și dotată”, termen utilizat frecvent de către unii dintre liderii de opinie de la noi din țară.

De fapt, simbolul armatei este readus în prim-plan, sub o formă pe care cei mai mulți dintre noi eram tentați s-o atribuim veacurilor trecute deja. Secolul XXI era creditat, mai degrabă, cu potențial tehnologic și cu relații interumane de alt nivel și calitate, dar a fost să fie un... „capăt de țară” și această construcție s-a surpat, din lipsa temeliei.

Un raport al Institutului Internațional de Cercetare pentru Pace (SIPRI) de la Stockholm ne-a adus, luna curentă, „noutatea” pe care toți o cunoșteam, dar era mai simplu s-o trecem în tăcere: Moldova are cel mai mic buget militar din Europa! Iar cele 0,3 % din PIB-ul țării ne permit doar să abordăm, în discuții, modelul de armată pe care ni l-am dori.

Pentru a nu fi înțeles greșit, specific că, în ciuda tuturor impedimentelor existente, militarii țării au reușit să facă față situației. Sigur că aici este vorba despre ajutorarea populației, în condițiile calamităților și intemperiilor naturii, despre stocarea, ambalarea și evacuarea deșeurilor de pesticide, neutralizarea oxidantului rachetar de tip melanj, despre șase contingente cu rezultate

remarcabile în Irak, dar și despre actuala misiune KFOR din Kosovo. Însă tot atât de adevărat este și faptul că, în cea mare parte, aceste realizări au devenit posibile în ciuda unei finanțări mult sub limită și nu invers.

La capitolul „Misiune exemplară” putem, fără nici o rezervă, să vorbim și despre prestația genștilor militari acasă, în localitățile țării noastre, acolo unde explozibilul celui de-al Doilea Război Mondial pune în pericol viețile cetățenilor nu doar ocazional. Și dacă, de fiecare dată, vorbim despre obuze neutralizate, Ministerul Apărării a mai făcut un pas, în colaborare cu Misiunea OSCE. În Republica Moldova, s-a lansat cea de-a doua etapă a campaniei de informare a opiniei publice privind pericolul munițiilor neexplodate de la noi din țară. Proiectul prevede rularea unui spot video la posturile tv cu audiență națională, realizat de cele două instituții, iar echipele mobile ale armatei (completate cu specialiști în domeniu) vor face deplasarea în instituțiile de învățământ din republică, pentru a le vorbi copiilor despre pericolul munițiilor neexplodate și despre acțiunile necesare la depistarea acestora.

Discuțiile despre buget și potențialul armatei continuă, iar militarii continuă îndeplinirea misiunilor ce le revin...

Locotenent-colonel Ion VULPE

Misiunea de menținere a păcii în Kosovo reprezintă un test de fidelitate a Republicii Moldova față de angajamentele asumate, în cadrul organizațiilor internaționale”.

Din Kosovo... De la pacificatori!

În autonomia Kosovo, albanezii și sîrbii trăiesc unii lângă alții, dar nu unii cu alții. Există însă speranțe de mai bine, în special, tinerii nu mai doresc să fie prizonierii trecutului. Despre aceasta scria Bahri Cani, reporterul „Deutsche Welle”, într-un material publicat la sfîrșitul anului trecut. Potrivit autorului, situația din provincie mai are un drum lung spre normalitate. Acesta prezintă exemplul localității Plemetina din apropierea capitalei kosovare, Priștina. Aici conviețuiesc comunitățile albaneză și sîrbă, care se consideră una pe cealaltă ilegală și între care nu există contacte. Cei mai mulți dintre sîrbi consideră încă Kosovo parte a Serbiei, chiar dacă și-a obținut independența, în 2008, și este recunoscut, ca stat suveran, de către 105 țări, inclusiv 23 din cele 28 de state membre ale UE.

La Plemetina, trăiesc împreună sîrbi, albanezi și romi. Tensiuni și conflicte nu există, în prezent, dar nu se poate vorbi

în niciun caz despre o conviețuire împreună. Se salută reciproc uneori. Nu au conflicte, fiecare însă își vede strict de treburile sale.

Nenad Andric, 22 de ani, se declară mîndru de originea sa sîrbă, dar nu a urît niciodată pe cineva doar pentru că făcea parte din altă națiune. „Am fost mereu dispus să colaborez cu ceilalți. Poate sînt nebun, dar eu cred în viitorul meu, aici, în Kosovo, indiferent cum se cheamă țara, președintele sau premierul”, consideră Andric. Tînărul, pur și simplu, își dorește doar o viață normală. Nu vrea ca și copiii lui să trăiască experiențe similare: războaie, atentate cu bombă etc.

Majoritatea sîrbă nu crede în conviețuire. Nenad Andrić este însă printre puținii sîrbi care cred în conviețuirea cu albanezii, într-un Kosovo independent. Țara are cam 1,7 milioane de locuitori, dintre care 90% sînt albanezi și doar 5-6% sîrbi. Înainte erau mai mulți, dar sîrbii au părăsit masiv Kosovo, după

război (1999). În centrul și în sudul Kosovo, există în prezent cinci comune unde sîrbii formează majoritatea. Acolo, contactele dintre sîrbi și albanezi sînt mai frecvente. Cu totul alta este situația în nordul Kosovo, la nord de riul Ibar. Acolo există patru localități cu populație aproape exclusiv sîrbă. Numeroși albanezi s-au refugiat din nord în sud. O conviețuire sîrbo-albaneză pare exclusă.

Iată cum se justifică menținerea forțelor pacificatoare pe teritoriul Kosovo. Contextul depinde acum, mai degrabă, de menținerea ordinii decît de operațiuni militare, gata să intervină în cazul unei reveniri a conflictelor intercomunitare.

După două luni...

Contingentul moldovenesc, detașat în operațiunea de menținere a păcii KFOR, a reușit să se încadreze cu brio și execută misiuni specifice teatrului de operații. Zona de responsabilitate se califică ca fiind calmă și stabilă, efectivul contingentului moldovenesc a înregistrat o bună coeziune cu colegii internaționali, în special, cu cei italieni.

Potrivit comandantului contingentului Armatei Naționale în misiunea KFOR, locotenent-colonelul Roman Ceban, timp de o lună, pacificatorii moldoveni au asigurat, 24 de ore din 24, securitatea bazei „Camp Vilaggio Italia” din localitatea Pech, Kosovo, unde se află contingentele țărilor care fac parte din gruparea de forțe multinaționale Vest, printre care Italia, Slovenia și Austria.

Sursa a specificat că grupul de genști din cadrul contingentului moldovenesc a fost instruit, împreună cu militarii altor țări participante, în procedurile de detectare, identificare, transportare și distrugere a obiectelor explozive neexplodate. Totodată, infanteriștii au participat la un marș forțat, cu lungimea de 50 de kilometri, organizat de către contingentul danez, și la competiția pentru cel mai bun țintaș, condusă de contingentul Germaniei în misiune. Pentru performanțele obținute, plutonierul Andrei Cojocaru, sergenții majori Maxim Galușca și Alexandru Mitroșin, sergenții inferiori Alexandru Gangan și Constantin Lungu au fost decorați cu medalii și diplome.

Militarii și-au încercat puterile și în concursul cu titlul de cel mai bun țintaș, la care au participat peste 140 de militari din 16 contingente care se află în aria de

operații. Ei au avut de înfruntat câteva probe, trageri din pistol, pistol-mitralieră și mitralieră, din diferite poziții. Printre premianți s-au aflat plutonierul major Ghenadie Varzari, clasat pe locul III la proba trageri din pistol-mitralieră, iar plutonierul adjutant Vitalie Iovu, colegul nostru, în urma acumulării punctelor, la toate cele trei probe, a adus contingentului nostru o medalie de argint.

Locotenent-colonelul Ceban a menționat că, în continuare, contingentul Armatei Naționale în Misiunea KFOR urmează să execute misiuni de patrulare și pază a obiectivelor în aria de operații, împreună cu militarii italieni. Totodată, aceștia vor fi instruiți în menținerea capacității de luptă și executare a misiunilor de reacție rapidă și control a mulțimii, cu implicarea elicopterelor și a altor tipuri de tehnică specială.

Republica Moldova a detașat în misiunea KFOR din Kosovo un contingent din 41 de militari, dintre care 33 de infanteriști, șapte genști și un ofițer de stat major. Aceasta este prima participare a unui contingent militar al Republicii Moldova la o misiune NATO, cu mandatul Organizației Națiunilor Unite.

Misiunea de menținere a păcii în Kosovo reprezintă un test de fidelitate a Republicii Moldova față de angajamentele asumate, în cadrul organizațiilor internaționale. Respectând statutul de neutralitate al țării, Parlamentul Republicii Moldova a decis ca militarii moldoveni să se alăture reprezentanților altor 31 de națiuni din cadrul Uniunii Europene, NATO și din țările partenere, care vor restabili viața pașnică în Kosovo.

„Această țară m-a impresionat chiar din primele clipe: case frumoase, amenajate cu gust, se simte spiritul de gospodar al localnicilor. Cât despre copii, sînt asemeni odorașilor noștri: drăguți și bucuroși, ne-au salutat, rînd pe rînd, tot drumul, de la aeroport și pînă la unitate. Unul dintre copii mi-a atras atenția în mod special. Avea o tunsoare neordinară, cu păr un pic mai lung și plete desfăcute, asemeni razelor de soare, iar zîmbetul lui schimba percepția asupra culorii soarelui. Anume astfel desenam băiețelii, cînd eram în clasele primare.

Ce bine că mi-am luat și cea mai importantă „armă” din viața mea – aparatul de fotografiat. În felul acesta, pot să immortalizez frumusețile țării gazdă, dar și prestația colegilor, cu care vom munci, cot la cot, timp de jumătate de an, pentru a contribui la menținerea păcii în zonă și a-l face pe poporul Republicii Moldova mîndru de militarii Armatei Naționale”.

**Plutonier adjutant
Vitalie IOVU**

În spatele acestei decizii, stau ani grei de antrenamente pe poligoanele de instrucție ale armatei, unde pacificatorii moldoveni au trecut testul profesionalismului în fața experților internaționali, care, în 2012, au dat verdictul: Gata pentru misiune.

**Locotenent major
Natalia ANDRONACHI**

“În Armata Națională am fost educați în spiritul valorilor naționale, de devota-
ment și credință față de Patrie și poporul
Republicii Moldova ...”

Sergent inferior Andrei BACIU

Drum bun în viață!

Cei mai buni ostași, încorporați în primăvara anului trecut în Armata Națională, au fost petrecuți la vatră, în cadrul unei ceremonii desfășurate în tabăra militară 142 din garnizoana Chișinău. După 12 luni de stagiul militar în Armata Națională, peste 40 de militari, care au obținut rezultate bune la pregătirea de luptă și s-au remarcat prin disciplină și conduită ostășească exemplară, au fost trecuți în rezervă cu onoruri.

Prezent la ceremonie, colonelul Igor Gorgan, șeful Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandantul Armatei Naționale, a înmănat diplome de onoare, certificate de apreciere și scrisori de mulțumire celor 43 de ostași și sergenți. Totodată, șase soldați, care au obținut cele mai bune rezultate la pregătirea de luptă și s-au evidențiat prin disciplină exemplară, în timpul executării serviciului militar, au primit insigna „Militar eminent”. Colonelul Gorgan i-a îndemnat să aplice în viața civilă deprinderile formate în 12 luni de stagiul militar: disciplina, punctualitatea, ambiția și onoarea.

Mesajul colonelului Igor GORGAN,
șef Marele Stat Major
al Armatei Naționale, comandant
al Armatei Naționale

„Domnilor ofițeri, plutonieri, sergenți și soldați! Onorată asistență! Stimai părinți și oaspeți!

Sînt bucuros să fiu prezent la ceremonia de petrecere la vatră a celor mai destoinici militari în termen care, pe parcursul unui an de zile, și-au îndeplinit cu cinste datoria de apărători ai Patriei, sub drapelul Armatei Naționale.

Conform tradiției, printre primii pleacă acasă cei mai buni, cei mai disciplinați, cei mai bine pregătiți ostași și sergenți în termen, fapt ce poate servi un prilej de mîndrie pentru acești militari și, desigur, pentru părinții lor.

Apelul meu, în calitate de Comandant al Armatei Naționale, către efectivul tinerilor ostași este să urmeze exemplul dumneavoastră. Îi îndemn pe toți ostașii, sergenții și viitorii recruți să îndeplinească serviciul la fel de bine și responsabil, precum ați făcut-o dumneavoastră.

Societatea are nevoie de o armată profesionistă, de aceea, mă adresez către dumneavoastră, stimai ostași și sergenți, dacă sînteți pregătiți să urmați o carieră de militar profesionist, nu ezitați să optați pentru serviciul militar pe bază de contract în Armata Națională și, astfel, veți participa nemijlocit la crearea unei armate moderne care contribuie eficient la promovarea imaginii Republicii Moldova peste hotarele ei, reprezentînd cu succes țara, în cadrul exercițiilor și misiunilor internaționale.

Felicit cordial părinții acestor militari și vreau să vă mulțumesc pentru educația pe care ați oferit-o feciorilor dumneavoastră.

Stimai ostași și sergenți, vă doresc sănătate, ani lungi de viață, și succese în activitatea cotidiană!

Drum bun în viață!”

Sub albastrul cerului de aprilie, mai mulți militari în termen au rostit, probabil, cu nostalgie, onorabilele expresii

Să trăiți! și Servesc Republica Moldova!

Totodată, Igor Gorgan a oferit scriitori de mulțumire părinților prezenți la eveniment, mulțumindu-le pentru buna educație a feciorilor și pentru că i-au susținut în îndeplinirea serviciului militar.

Unii au plecat acasă cu gîndul că se vor întoarce, cum este și cazul sergentului inferior Andrei Baciuc. Acestuia i-a fost dat să treacă primul examenul în fața conducerii armatei și a celor prezenți pe platou. A învins emoțiile și a pășit încrezător în fața comandantului armatei pentru a primi diploma de onoare. Andrei Baciuc a demonstrat, pe parcursul îndeplinirii serviciului militar în Brigada „Ștefan cel Mare”, atitudine conștiincioasă față de executarea obligațiilor de serviciu și o disciplină militară impecabilă. Și cum băieților de vîrstă lui le place acțiunea, probabil, el a fost mai norocos, îndeplinind serviciul militar în poligonul de la Bulboacă.

„În Armata Națională am fost educați în spiritul valorilor naționale, de devotament și credință față de Patrie și poporul Republicii Moldova. În poligoanele militare ne-am format deprinderi temeinice în utilizarea armamentului și a tehnicii de luptă, iar sub îndrumarea comandanților, am descoperit tainele

artei militare, onoarea și camaraderia ostășească”, a ținut să accentueze Andrei, care se arată convins că ostașii trecuți în rezervă vor purta de acum înainte tricolorul și simbolurile țării în suflet.

Mîndră de isprava fiului ei, Eugenia, mama soldatului Sandu Lungu, fost militar în Batalionul 22 de Mîntinere a Păcii, este sigură că băiatul ei a fost, în tot acest răstimp, pe mîini sigure, sub îndrumarea celor mai buni comandanți.

Potrivit șefului Direcției personal din cadrul Marelui Stat Major al Armatei Naționale, colonelul Eduard Ohladciuc, pînă la finele lunii aprilie, alți 540 de militari în termen sînt în rezervă. Locul acestora în unitățile militare va fi luat de recruții încorporați de la sfîrșitul lui aprilie, perioadă în care demarează încorporarea de primăvară în Forțele Armate.

Obiectivul Armatei Naționale este să le cultive tinerilor, cetățeni ai Republicii Moldova, în perioada serviciului militar, respectul pentru valorile sacre ale neamului, să fie patrioți în deplin sens al cuvîntului, cetățeni responsabili și să nu uite că ei, soldații de azi, sînt viitorul națiunii.

*Locotenent major
Natalia ANDRONACHI*

După acest curs, sînt sigur că mulți dintre militari vor îndrăgi mai mult această meserie pentru responsabilitatea necesară și unii, totodată, ar fi posibil să-și schimbe profesia, conștientizînd cît de periculoasă este”.

*Locotenent-colonel Andrei CAMERZAN,
șef adjunct Direcția Armament*

Practici internaționale pentru siguranța munițiilor

Circa 30 de militari ai Armatei Naționale și reprezentanți ai Ministerelor de Interne și Justiție, precum și ai Serviciului de Informații și Securitate au fost instruiți, în cadrul cursului „Managementul stocurilor de armament și muniții”, care s-a desfășurat la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”.

Proiectul cu privire la „Organizarea și desfășurarea Cursului specializat în domeniul Managementului stocurilor de armament și muniții” este dezvoltat conform principiului 3M: Moderare-Mentorare-Monitorizare, care va permite transmiterea cunoștințelor obținute. Acesta cuprinde următoarele module: cursul de bază teoretic în domeniul munițiilor, cursul pe care l-au absolvit militarii recent, cursul de bază practic în domeniul munițiilor, cu durată de trei săptămîni, stabilit pentru septembrie 2014 și cursul avansat în domeniul munițiilor, precizat pentru luna aprilie 2015.

Pe durata primului ciclu de implementare a modulelor, se vor identifica potențiali specialiști ai Armatei Naționale care vor fi selectați și antrenați adăugător, pentru a obține abilitățile necesare de transmitere a cunoștințelor acumulate.

Astfel, derularea proiectului conform acestor principii descrise mai sus este planificată pînă în anul 2017, cînd se propune ca Armata Națională să obțină abilități proprii pentru pregătirea specialiștilor în domeniul managementului stocurilor de armament și muniții.

Potrivit locțiitorului șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale pentru asigurarea resurselor, colonelul Andrei Șarban, instruirea a fost realizată de către un grup de experți internaționali din Austria, Suedia, Canada, Elveția și urmărește scopul de a spori nivelul de cunoștințe al șefilor de depozite de armament și muniții. „Specialiștii militari au studiat noțiunile generale privind tehnologia și ambalarea munițiilor, principiile de clasificare a armamentului, pericolele și grupele de compatibilitate, caracteristicile munițiilor de calibru mic și mare, munițiile de semnalizare, iluminare și fumigene”, a specificat colonelul Șarban.

Sursa citată a menționat că această activitate este prima etapă de implementare a proiectului cu privire la organizarea și desfășurarea cursului specializat de „Management al stocurilor de armament și muniții”, aprobat în baza Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Apărării și Misiunea OSCE, în Republica Moldova, cu privire la implementarea Programului complex în domeniul armelor de calibru mic și armament ușor, semnat la 28 octombrie 2010.

Memorandumul mai prevede un șir de acțiuni printre care: construcția unui depozit la Dănceni, conform standardelor internaționale, pentru depozitarea și păstrarea munițiilor din dotarea Armatei Naționale, care este în derulare; reparația depozitelor Armatei Naționale, prima etapă a fost executată în 2012, a doua etapă fiind în proces; distrugerea mai multor bombe de aviație și a rachetelor.

Absolvenții Cursului „Managementul stocurilor de armament și muniții”, desfășurat, în premieră, în Armata Națională, au primit diplomele de absolvire, în cadrul unei ceremonii desfășurate la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”. Diplomele au fost înmîinate de viceministrul Apărării, Ana Vasilachi, care a declarat că organizarea acestui curs denotă importanța pe care o acordă instituția de apărare managementului stocurilor de armament și muniții. „Activitatea respectivă se înscrie în șirul de acțiuni desfășurate de Ministerul Apărării, cu sprijinul OSCE, care își propune să contribuie la sporirea controlului de arme, precum și la promovarea măsurilor de consolidare a încrederii și securității în regiune”, a spus viceministrul Apărării.

La rîndul său, şeful Departamentului de politici militare internaţionale al Forţelor Armate ale Austriei, colonelul Richard Monsberger, a accentuat că acest curs este rezultatul eforturilor comune ale instructorilor din Austria, Suedia, Canada, Elveţia şi ai Misiunii OSCE, la iniţiativa Ministerului Apărării din Republica Moldova. „Scopul echipei multinaţionale de experţi a fost instruirea personalului implicat în domeniul managementului muniţiilor şi armamentului. Apreciem receptivitatea

Ministerului Apărării şi a tuturor părţilor implicate în planificarea, organizarea şi derularea activităţii respective”, a spus colonelul Monsberger.

Prezentă la eveniment, şefa Misiunii OSCE în Moldova, Jennifer Brush, s-a declarat convinsă că acest proiect va reduce riscurile pentru oamenii care locuiesc în apropierea depozitelor de muniţii. „Prin micşorarea riscurilor de proliferare a muniţiilor, dorim să contribuim la securitatea şi stabilitatea din întreaga regiune”, a declarat oficialul OSCE.

Ideea acestui proiect porneşte de la iniţiativa Elveţiei. Posibilitatea participării reprezentanţilor altor ţări a fost discutată în cadrul grupului multinaţional cu privire la armamentul de calibru mic. Acest proiect a demarat în februarie 2013. După o săptămână de prezenţă în Republica Moldova, grupul multinaţional a primit informaţia necesară cu privire la starea reală a lucrurilor în domeniul muniţiilor şi depozitării acestora. Consolidarea capacităţilor şi necesitatea instruirii au fost identificate drept

chestiuni urgente pentru ţara noastră. Alte cauze importante sînt identificarea riscurilor, reparaţia depozitelor şi, desigur, nimicirea muniţiilor vechi. Armata Naţională a Republicii Moldova, ca şi celelalte armate ale lumii, care au avut posibilitatea să însuşească managementul muniţiilor şi armamentului din dotarea fostei Uniuni Sovietice, s-a confruntat cu probleme privind securitatea stocurilor învechite, devenite, în timp, periculoase.

Pentru a realiza şi a opera în baza unui management calitativ, este nevoie de personal bine instruit în domeniu. Unul dintre experţii de la noi este loco-

tenent-colonelul Andrei Camerzan, şef adjunct Direcţia armament, care ne vorbeşte despre utilitatea şi necesitatea participării la acest curs. „Cu o experienţă de peste cincisprezece ani în domeniul armamentului şi muniţiilor, consider că participarea la acest curs este o etapă de creştere profesională, în rezultatul căreia am avut ceva de învăţat, pentru că, pe an ce trece, apar noi tipuri şi sisteme de armament şi muniţii. Explozibilul aflat în interiorul acestor muniţii prezintă diverse compoziţii fizice şi chimice, care necesită a fi studiate după practicile internaţionale. Or, recunoaşterea acestora, printr-o simplă identificare, este o metodă nouă,

stipulată în acest regulament. Cursul ne oferă posibilitatea să discutăm în ansamblu toate detaliile şi cerinţele stipulate în regulament, să organizăm dezbateri şi să le explicăm în detalii colegilor noştri din domeniu, şefilor de depozite şi şefilor servicii armament şi muniţii. După acest curs, sînt sigur că unii dintre militari vor îndrăgi mai mult această meserie, pentru responsabilitatea necesară şi unii, totodată, ar fi posibil să-şi schimbe profesia, conştientizînd cit de periculoasă este”, a conchis ofiţerul Camerzan.

**Locotenent major
Natalia ANDRONACHI**

“

... A depus efort pentru autoperfecționare și se evidențiază între colegi prin stima subalternilor. Știe cum să-i adune pe toți împreună și cum să facă din toți un colectiv unit...”

Locotenent-colonel Roman CEBAN, comandant al Batalionului 22 de Menținere a Păcii, despre plutonierul Andrei COJOCARI

Un plutonier la „depozitul” profesionalismului

A format peste 18 generații de soldați, a însușit trei meserii militare, a participat la un număr impunător de cursuri internaționale de perfecționare, a adunat câteva medalii binemeritate, a contribuit la menținerea păcii în Zona de Securitate și este membrul contingentului de pacificatori, care aduc pacea în cadrul misiunii KFOR din Kosovo.

Sînt realizări numerice, înregistrate timp de șapte ani, în armată, în spatele cărora se află insistența, pasiunea, mo-

tivația de a fi profesionist, pînă în măduva oaselor. Este vorba de locțiitorul comandantului de pluton în Batalionul 22 de Menținere a Păcii, un militar din neamul Andreilor, plutonier Andrei Cojocari. Un militar care schimbă percepția față de statutul de subofițer.

- Mulți oameni cred că locul unui subofițer este undeva la depozit. Mie îmi place să activez în calitate de locțiitor comandant de pluton. Asta îmi oferă posibilitatea să particip la viața de zi cu zi a soldaților. Fiind uneori în contact cu ei, de la deșteptare pînă la stingere, pot să înțeleg mai bine greutățile lor și chiar să-i ajut, dacă am această posibilitate.

- Dar este greu să lucrezi cu militarilor în termen. Cum ați reușit să vă organizați munca astfel, încît să nu apară incidente și, dimpotrivă, să-i faceți pe acei 30 de oameni cît mai eficienți?

- Cea mai reușită metodă de lucru cu militarul în termen constă în conversația directă. Dacă reușești să găsești o tângenie cu el, un punct prin care să te poți apropia de el ca prieten, atunci va avea o încredere mai mare în tine. Dar dacă vei sta la o parte și vei da doar ordine, fără a le completa cu exemplul propriu, vei pierde încrederea militarului în termen, iar aceasta va pune în pericol executarea unor misiuni.

- Prin ce se deosebesc aceste 18 generații de soldați?

- În prezent, la mulți tineri se observă dependența de calculator, internet, telefoanele mobile. Nimerind într-un mediu militar, tînărului îi este greu să se acomodeze la viața cazană, care presupune deșteptarea și stingerea la orele 06:00 și, respectiv, 22:00, lustruirea bocancilor și multe alte cerințe cu care el nu este obișnuit la civilie. Uneori perioada de adaptare la viața de militar poate dura pînă la șase luni.

Militarul Cojocari pune mare preț pe pregătirea profesională. „Omul, cît trăiește, învață și, astfel, reușește să fie într-un pas cu civilizația”, mărturisește dumnealui. Avînd acest scop, și-a creat o viață dublă: pe de o parte, învață o meserie civilă, fiind student la geografie la Universitatea de Stat din Tiraspol, iar pe de altă parte, acumulează cunoștințe și abilități militare la diverse cursuri internaționale. Germania, Cehia, Bosnia și Herțegovina, România – sînt doar cîteva țări care i-au oferit aceste posibilități. Mai mult ca atît, cunoștințele și-au găsit aplicare în diferite exerciții și misiuni.

Drept răsplată a fost decorat și cu însigna: „Militar eminent” și medalia „În slujba Patriei” de gradul trei.

- Distincția „Militar eminent” am obținut-o în anul 2006, în urma participării la exercițiul multinațional „Cooperative Lancer Longbow”, care s-a desfășurat la noi în Moldova. N-am să uit acel moment, pentru că a fost prima mea distincție militară. Iar în urma participării la un șir de alte aplicații, am primit medalia „În slujba Patriei”, de gradul trei.

Instruirea, aplicațiile sînt foarte utile pentru orice militar, însă misiunile propriu-zise reprezintă adevăratul examen de capacitate. Plutonierul Cojocari a susținut deja primul examen în Forțele de Menținere a Păcii, iar în prezent este în cadrul misiunii KFOR din Kosovo, față de care nu are nici o emoție sau frică, doar dorința puternică de a se manifesta.

- În cadrul misiunii KFOR, noi îndeplinim misiuni de patrulare, îndeplinim serviciul la punctele de control, asigurăm paza obiectivelor importante și avem și alte misiuni care apar pe parcurs. Sper

că voi acumula o experiență bogată în această misiune reală de menținere a păcii, ca să pot spune cu capul sus că sînt militar profesionist.

Din discuție cu plutonierul Andrei Cojocari, am înțeles că încrederea în omul de alături este cuvîntul-cheie atît pentru familia dînsului, unde cresc două fete, cît și pentru armată, în care își pune mari speranțe de avansare. „Are toate șansele!”, susține fostul comandant al Batalionului 22 de Menținere a Păcii, locotenent-colonelul Roman Ceban.

- Îl apreciez cu cele mai înalte calificative. Dumnealui a depus efort pentru autoperfecționare și se evidențiază între colegi prin stima subalternilor. Știe cum să-i adune pe toți împreună și cum să facă din toți un colectiv unit. N-am să ascund faptul că deseori învăț și eu de la subalternii mei, inclusiv de la Andrei Cojocari. De asemenea militari are nevoie atît Batalionul 22 de Menținere a Păcii, cît și întreaga Armata Națională.

Liuba VICOL

Sper că voi acumula o experiență bogată în această misiune reală de menținere a păcii, ca să pot spune cu capul sus că sînt militar profesionist”.

Mesajul ministrului Apărării, Valeriu TROENCO, adresat efectivului Armatei Naționale cu ocazia Sărbătorilor Pascale

Domnilor militari și angajați civili!

Sfintele sărbători de Paști sînt un prilej de a fi alături de familie și prieteni, de a împărtăși cu aceștia valorile creștine ale credinței, iubirii și speranței.

În calitate mea de ministru al Apărării, doresc să transmit un gând bun militarilor aflați la mii de kilometri depărtare de casă, care își petrec sărbătorile la studii sau în misiuni de menținere a păcii - în Kosovo, Coasta de Fildeș, Sudanul de Sud, Liberia, Tadjikistan și Statele Unite ale Americii, avînd în inimi dorul de casă și de cei dragi.

Sînt cu sufletul și alături de militarii care, de sărbători, se află la posturi, în unități, asigurînd liniștea noastră.

Vreau să urez un Paște fericit și cetățenilor Republicii Moldova, oamenilor care investesc speranțe în armata țării și cred în potențialul ei. Vă doresc, în această primăvară, să vă fie Sfintele Paști o sărbătoare în suflet și aducător de lumină în viață.

Hristos a Înviat!

Urare pascală din Kosovo

Mai mult de o lună misiunea de menținere a păcii KFOR din Kosovo constituie unul dintre obiectivele de bază în agenda armatei. Cei 41 de militari îndeplinesc cu brio misiunile și încearcă, în primul rînd, să depășească sentimentul dorului de casă. De sărbătorile de Paști, militarii, dar și familiile lor au fost despărțiți de sute de kilometri.

Datoria înseamnă datorie și este o lege pentru militarii Armatei Naționale, mai ales, în baza militară „Camp Vilaggio Italia” din localitatea Pech. Din această cauză, pe ploaie, vînt sau ninsoare, în uniformă kaki, apărătorii Patriei își duc slujba, oriunde s-ar afla. Sărbătorile nu constituie un motiv de eschivare de la serviciu. Așa s-a întîmplat că, în perioada Sfințelor Paști, un efectiv al Armatei Naționale este în misiunea de menținere a păcii în Kosovo. La peste o mie de km distanță de meleag, militarii recunosc că simt lipsa persoanelor apropiate și încearcă să uite de dor, înlocuindu-l

cu serviciul de bază. Aceasta este chiar metoda sergentului major, Victor Maroglo.

„De la bun început, am știut că nu voi întîlni Paștele alături de cei dragi. Dorința de a participa într-o misiune de menținere a păcii a fost deosebit de mare și poate aceasta îmi dă puteri să alung gîndul că nu sînt împreună cu cei de acasă. Lumina și căldura sărbătorilor de primăvară, printre care și Sfintele Paști să vă încălzească sufletele, să vă lumineze mințile, să vă deschidă inima spre iubire, credință, iertare, să fiți mai buni, să vă bucurați din plin de frumusețea lucrurilor care vă înconjoară și să dăruiți iubire celor dragi! Vreau să-mi felicit părinții, pe sora Daniela, pe fratele Cătălin, militar în termen, și pe iubita mea, Natalia. Hristos a Înviat!”

Și pentru că tradiția și obiceiul își găsesc loc în sufletul omului, de Paști sergentul inferior Serghei Cibotari spune că-i vor lipsi lucrurile pe care le făcea la această sărbătoare.

„Sărbătorile de Paști se întîlnesc în sînul familiei. Chiar dacă nu sîntem fizic alături, sîntem cu gîndul și sufletul la familiile noastre. Acasă obișnuiam să merg la biserică, la sfințit pasca, iar dimineața ne spălam pe față cu un ou roșu și unul alb, și niște bănuți, conform tradițiilor rămase de la străbuni. În anul curent, îmi vor lipsi toate astea”.

Chiar dacă în cadrul misiunilor internaționale importanța sărbătorilor trece pe plan secundar, Paștele face excepție. Comandantul efectivului, locotenent-colonelul Roman Ceban spune că militarii moldoveni au parte de mai multe activități dedicate acestor zile.

„Evident, pentru toate contingentele din gruparea de forță, parte a căreia sîntem și noi, sărbătoarea Paștelui este importantă și nu trece fără unele activități tradiționale. Aici mă refer la slujbele religioase, desfășurate într-un lăcaș sfînt, în „Camp Vilaggio Italia”. O masă de sărbătoare, adică ceva mai special”.

Preotul Corneliu DOBROGEANU,
șeful Departamentului Mitropolitan Relații cu Forțele Armate

„Militarii sînt și ostașii lui Hristos” Cum ar trebui să sărbătorească creștinii Sfintele Paști?

Sărbătoarea învierii Sfîntului Nostu Iisus Hristos este o sărbătoare a sufletului. Iisus a spus: „Eu sînt Învierea și Viața și cel ce crede Întru Mine, chiar dacă va muri – va trăi”. Semnificația sărbătorii pornește de la prezența noastră în Biserica lui Hristos, unde auzim salutul pascal „Hristos a Înviat!” și noi, bineînțeles, răspundem: „Adevărat a Înviat!”. Ar trebui să pășim pe urmele Mîntuitorului, în felul în care noi acceptăm această sărbătoare, trăim și respectăm legile lui Dumnezeu.

- Și dacă militarii nu pot asista la slujba de Înviere, ce ar trebui să facă ei?

- Oricum, a doua zi după Sfînta Înviere, sîntem prezenți

în toate unitățile militare, unde vom transmite salutul pascal și vom sfinți acele daruri: pasca și ouăle pascale. Vom aduce cîntarea: „Hristos a înviat din morți / Cu moartea pre moarte călcînd / Și celor din morminte / Viață dăruindu-le!”.

- Această sărbătoare este precedată de o perioadă de post. Unele categorii de oameni sînt absolvite de a ține post și totuși militarii păstrează acest obicei. Cum credeți, de ce o fac?

- Poziția bisericii este una flexibilă, luînd în considerație că sînt unele categorii de oameni, cărora le este permis un regim alimentar de post mai flexibil, dar, totodată, biserica pune accent pe un post sufleteș, spiritu-

al. Ne referim aici la fapte bune, la sfintele rugăciuni și la reținerea de la păcate.

- Unii militari se află acum peste hotarele țării. Cum ar trebui ei să se roage sau există vreo rugăciune pe care să o spună ca să se păzească?

- Toate rugăciunile le găsim în cartea de rugăciuni destinată exclusiv militarilor. Chiar dacă sînt în străinătate, în misiuni de pacificare, data de 20 aprilie o sărbătoresc toți creștinii ortodocși. Este o sărbătoare care îi privește pe toți cei care mărturisesc dreapta credință în Învierea Mîntuitorului Nostu Iisus Hristos.

- Aveți un cuvînt de binecuvîntare pentru militari?

- Vreau să adresez tuturor ostașilor și ofițerilor Armatei Naționale salutul pascal „Hristos a Înviat!”. Vă felicit cu sărbătoarea sărbătorilor. Este o sărbătoare a sufletului nostru, o sărbătoare în care noi ne reunim în familie, în care ne bucurăm de semnificația ei. Militarii să nu uite că sînt și ostașii lui Hristos!

De Învierea Domnului, aduc sincere felicitări și urări de bine tuturor colegilor de serviciu și celor apropiați. Acest mesaj îl transmit și din partea contingentului pentru toate rudele și prietenii noștri. Le dorim lumină în suflete și în casă, liniște sufletească, împliniri.

Un Paște cît mai Fericit!”

Roman CEBAN

O pasiune modelată în destin

Totul începea la vârsta de cincisprezece ani. Pentru el devenise o obișnuință vizionarea filmelor cu și despre militari. Probabil, acele filmulețe, cu multă disciplină, punctualitate și sport l-au făcut să înțeleagă că tot ce îl interesează se învîrte în jurul unui singur termen – armată. Momentul a fost decisiv și iată că azi locotenent major Dumitru Gorceag servește Republicii Moldova și poporului ei, în cadrul Divizionului de Artilerie din Ungheni, singura unitate de artilerie a Armatei Naționale.

A fi militar de meserie este, după părerea lui, o opțiune de viață, înainte de a fi o opțiune de carieră. În această viață, Dumitru este omul clasic care oscilează între datoria de tată, soț, persoană publică și devotamentul pentru cariera armelor, în care are încredere absolută. Fericirea i-o aduce meseria pe care o face din pasiune sau, mai bine zis, o pasiune pe care a transformat-o în meserie și într-un mijloc de a-și câștiga existența.

Zero reproșuri

U

The image shows a soldier in a camouflage uniform and a black beret standing next to a large circular emblem. The emblem features the text 'MOLDOVA' at the top, 'ARMATA' in the middle, and 'DIVIZION DE ARTILERIE' at the bottom. The soldier is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a light-colored stone wall.

nii dau la facultate, ca, după o perioadă de timp, să realizeze că au făcut o alegere greșită, căutînd să se reprofileze. Pe cînd, ofițerul Gorceag este pe deplin mulțumit de alegerea sa la acest capitol. Experiența militară o începe la Colegiul Militar Liceal „Ștefan cel Mare” din Cîmpulung Moldovenesc, România. Atunci a optat pentru specialitatea matematică-informatică. În 2009, absolvește Institutul Militar al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” din Chișinău, devenind inginer licențiat în telecomunicații. Au urmat un șir de cursuri de dezvoltare profesională atît în țară, dar și peste hotare. Se poate mîndri cu faptul că meseria, pe care o profesează zilnic, i-a oferit șansa să viziteze Franța. Din 2009, începe serviciul militar prin contract în unitatea situată pe malul rîului Prut, la funcția de comandant de pluton, iar în 2011, este numit șef Serviciu personal. Întrebat cum decurge o zi de muncă din viața lui, în calitate de ofițer în armată, spune că: „Dacă știi cum să pui la punct toate lucrurile, activitatea decurge foarte bine”.

La exercitarea misiunilor de serviciu se bazează mult pe principiul consecutivității, acordînd prioritate lucrurilor importante și anume celor impuse de eșalonul superior către execuție. În opinia ofițerului Dumitru Gorceag, Secția personal este creierul unei unități. Dum-

nealui consideră că reușitele angajaților depind foarte mult de sfaturile sau de propunerile unui șef de Secție, personal.

A fost suficient jumătate de oră să-mi dau seama că Dumitru nu e omul concesiilor la serviciu, locul acestora e doar în familie, pentru că, potrivit lui: „Știi unde pornesc concesiile, însă nu se știe unde te vor duce”. Dă ce are mai bun, pune tot sufletul și toată inima în îndeplinirea obligațiilor funcționale și are toată dorința de a stabili o bună funcționare a sistemului. Marea tentativă, căreia nu vrea să i se opună, este aceea care îl determină să forțeze mîna succesului. Și bine face, că ce soldat nu visează să devină general?! Are aceleași aspirații, să devină un militar cu nume în Armata Națională, să respecte toate principiile și regulile pentru a fi un militar model.

Se numără printre oamenii cu suflet mare și se simte împlinit. E căsătorit și are un băiețel. Cea mai mare preocupare a lui este să-și știe familia fericită și să o asigure cu tot necesarul, ca să aibă un trai decent. Îi plac zilele în care se poate relaxa în mijlocul grădinii. Nimic nu îl inspiră mai mult decît o grădină lucrată frumos. Astfel, munca aceasta îl îmbogățește spiritual, acolo dîndu-și frîu liber imaginației și exprimîndu-și creativitatea și personalitatea, în cel mai plăcut mod.

**Locotenent
Natalia ANDRONACHI**

Potrivit specialiștilor în domeniu, din cele 265 de puncte ale „Arcului Struve”, 27 se află pe teritoriul Republicii Moldova.

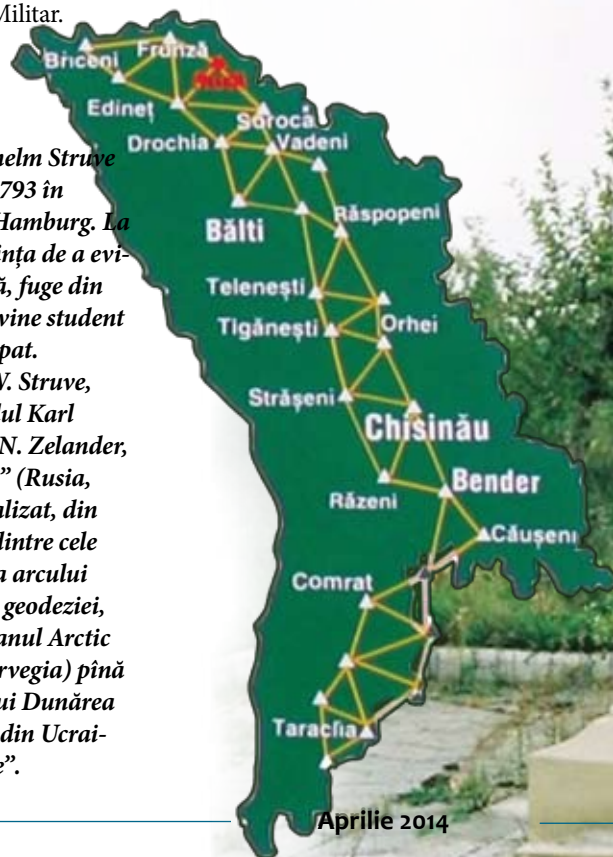
„Minunea” geodezică descoperită de militarii Armatei Naționale

„Arcul lui Struve” este un monument de pe teritoriul Republicii Moldova, protejat de UNESCO, și se află în satul Rudi, raionul Soroca

Acesta a fost descoperit de o echipă de cinci militari ai Centrului Topografic Militar: „Am efectuat săpături de patrulare, într-o livadă de meri, și am găsit o construcție veche din cărămizi la adâncimea de 0,5 m. Determinând coordonatele, am presupus că acesta e un punct al Arcului. Informația a fost ulterior acceptată de Agenția Relații Funciare și Cadastru, cu care am colaborat la acest proiect și apoi confirmată de UNESCO”, mărturisește un membru al echipei de atunci, locotenent-colonel Eugeniu MARÎȚ, actualul comandant al Centrului Topografic Militar.

Friedrich Georg Wilhelm Struve s-a născut la 15 aprilie 1793 în Altona, în apropiere de Hamburg. La vârsta de 15 ani, din dorința de a evita mobilizarea în armată, fuge din Germania în Rusia și devine student la Universitatea din Dorpat.

Sub conducerea lui W. Struve, geodezul militar, generalul Karl Tenner, Ch. Ganstena și N. Zelander, „geometri ai trei națiuni” (Rusia, Norvegia, Suedia) au realizat, din 1816 până în 1852, una dintre cele mai renumite măsurări a arcului meridianului din istoria geodeziei, care se întinde de la Oceanul Arctic (orașul Hammerfest, Norvegia) până la gura de vărsare a râului Dunărea (satul Necrasovca Veche din Ucraina), numit „Arcul Struve”.

Aprilie 2014

17

Băştinaşii însă nu divizează pacificatorii pe naţiuni. Pentru ei, noi toţi sîntem „căşti albastre” UNMISS, ceea ce ne face activitatea, pe-alocuri, foarte dificilă.

Motivaţie pacificatoare în Sudanul de Sud

Deşi avem un stat tînăr şi o armată mică, tricolorul Republicii Moldova a fost arborat în multe ţări ale lumii, iar stema Armatei Naţionale a devenit un simbol al curajului şi al profesionalismului militar. Asta, în mare parte, se datorează pacificatorilor noştri, care activează în misiuni de menţinere a păcii sub egida ONU, în cele mai dificile regiuni ale lumii. Militarii moldoveni au ridicat cu onoare drapelul nostru în Irak, Liberia, Sudan, Coasta de Fildeş, Kosovo şi în multe alte ţări ale lumii, contribuind la consolidarea şi menţinerea păcii în cele mai „fierbinţi” zone de pe glob. Din 2011, după apariţia unui stat nou pe harta lumii, ofiţerii moldoveni şi-au început activitatea şi în Sudanul de Sud. Căpitanul Ianăc Deli, ofiţer al Batalionului 22 de Menţinere a Păcii, care activează în prezent în Sudanul de Sud în calitate de ofiţer de legătură, ne-a povestit despre misiunea sa şi despre ţara, în care activează.

Mai bine de zece ani, am avut un vis. Începînd cu anul 2003, cînd, pentru prima oară, mi-am pus bereta albastră, speram să ajung într-o misiune de pacificare reală. De la început puteam doar visa la o asemenea experienţă, deoarece nu întruneam toate criteriile necesare unui pacificator internaţional. Însă această aspiraţie m-a motivat să depun eforturi enorme în perfecţionarea mea ca militar, ca pacificator, ca persoană. După mulţi ani, cînd am înţeles că întrunesc toate cerinţele şi sînt pregătit, am înaintat raportul pentru participare la o astfel de misiune şi, în scurt timp, am fost acceptat.

Iniţial, nu am ştiut că voi activa în cadrul misiunii din Sudanul de Sud (UNMISS), dar, cînd am aflat despre aceasta, nu m-am speriat deloc. Dimpotrivă, sînt mulţumit pentru ocazia de a activa în această ţară, în calitate de pacificator. Este o experienţă de nepreţuit! În timpul misiunii, am avut parte de mai multe provocări, fapt ce mi-a permis să-mi dezvolt cunoştinţele şi capacităţile în cele mai diverse domenii.

Prima ţară africană în care am ajuns a fost Uganda. În oraşul Entebbe, timp de o săptămînă, am trecut cursul de introducere pentru misiune. Entebbe este un oraş destul de frumos, chiar dacă trece printr-o perioadă de construcţie şi modernizare, la fel ca şi întreaga ţară. Însă în Sudanul de Sud situaţia e cu totul alta. Cînd am ajuns în oraşul Juba, capitala acestei ţări, imediat am observat o diferenţă majoră între cele două oraşe şi am înţeles că Sudanul de Sud se află cu mult în spatele Ugandei, dar nu m-au speriat cele văzute. Chiar dacă nu era totul perfect, am văzut în Juba şi clădiri cu multe etaje, şosele asfaltate, automobile moderne şi mă gîndeam că este ceva firesc pentru un stat tînăr, care abia în 2011 a obţinut independenţa.

Dar, ajungînd în oraşul Bor, punct de dislocare permanentă, am avut un „şoc cultural”. Am văzut ceea ce niciodată nu puteam să-mi imaginez. Era o mixare din cultură modernă şi ceva foarte înapoiat. Vă dau cîteva exemple: case mari în stil european, alături de colibe din stuf, numite de băştinaşi tukul, maşini de lux,

alături de oameni care merg cu măgari, vestimentaţie modernă pe lîngă nişte bucăţi de pînze, pur şi simplu, puse pe corp. Am avut nevoie de vreo cinci-şase zile ca să mă acomodez cu ambianţa, după care am încercat chiar să înţeleg toate cele văzute. Acum deja sînt „ok” cu orice aş vedea în Aria noastră de Operaţii (AO).

Sînt dislocat în oraşul Bor, capitala statului Jonglei, care reprezintă Aria de Operaţii a echipei noastre. În cadrul misiunii UNMISS, activez în calitate de Ofiţer Legătură Militară (MLO). Tot şirul de misiuni ale MLO se reduce la activităţile de coordonare între toate elementele misiunii, structurile de securitate din zonă şi structurile administraţiei locale. Pe lîngă acestea, noi participăm în cadrul patrulelor terestre, aeriene şi pe apă şi în cadrul misiunilor de recunoaştere în regiunile noi din aria încredinţată. Asigurăm şi coordonăm evacuarea răniţilor. Şi, desigur, mai îndeplinim şi alte sarcini urgente, care pot apărea în timpul unei misiuni de pacificare.

Activez într-un colectiv multinaţional. În general, o misiune ONU cuprinde

mai multe elemente, cum ar fi: elementul militar, elementul poliției civile și elementul civil. Bineînțeles, toate sînt multinaționale. De aceea, cred că nu greșesc, dacă spun că și cooperez cu diferite persoane de pe tot globul pămîntesc. Membrii echipei de ofițeri, din care fac parte și eu, sînt din Canada, Uruguay, Brazilia, Norvegia, Rusia, Senegal, Zimbabwe, Sri Lanka, Indonezia, Noua Zeelandă, Australia etc.

Băștinașii însă nu divizează pacificatorii pe națiuni. Pentru ei, noi toți sîntem „căști albastre” UNMISS, ceea ce ne face activitatea, pe-alocuri, foarte dificilă. Pericolele cu care se confruntă MLO sînt foarte multe, deoarece ei sînt unicul component militar care nu este înarmat și care, deseori, operează în AO, fără a avea elemente de protecție.

Jonglei este cel mai mare stat al Sudanului de Sud. Specificul acestei regiuni constă în faptul că doar aici locuiește populația care reprezintă cele trei triburi mari ale acestei țări: Dinka, Lou Nuer și Murle, între care, periodic, apar conflicte. Aceste neînțelegeri fac activitatea pacificatorilor și mai complicată. Totodată,

avem de soluționat multe situații în urma unor conflicte între elementele civile ale misiunii cu autoritățile de securitate din AO, lucru foarte periculos, deoarece, deseori, acordurile, în baza cărora activăm noi și pe care ar trebui să le respecte și gazdele, sînt, pur și simplu, ignorate.

În general, atitudinea băștinașilor față de pacificatorii ONU este diferită și se schimbă, odată cu suflarea vîntului. Dacă azi sînt prietenoși, mâine îți pot promite că ești „om mort”. Acest lucru te provoacă, dar, totodată, te învață să soluționezi noi probleme, în diverse situații. Să spun că ei se bucură tot timpul de prezența noastră în zonă ar fi o greșeală și să zic că mereu sîntem urîți tot nu ar fi corect... Cred că atitudinea lor față de noi deseori depinde de politica promovată de guvernul Sudanului de Sud.

Am văzut multe lucruri stranii și groaznice, în această țară, dar cel mai mult m-a marcat războiul devastator, care a cuprins întregul stat Jonglei, începînd cu 16 decembrie 2013. În timpul războiului, puteai vedea scene de masacru, în care se distrugau complet orașele și se stingeau mii de vieți omenești.

În majoritatea cazurilor, aveau de suferit femeile și copiii. Dar cel mai groaznic era să văd copiii, care aveau răni de armă la picioare și mîini, copii de trei-cinci ani care nu aveau nici o lacrimă pe față, în pofida faptului că în jurul lor era un dezastru.

Nu o să-mi fie ușor să șterg din memorie asemenea momente, dar, de fapt, nici nu mă strădui să le șterg, doar că trebuie să mă învăț a trăi cu aceste amintiri oribile și, desigur, să fac anumite concluzii, în urma respectivelor evenimente, care să-mi permită să acționez sigur, în asemenea situații.

Chiar dacă este greu și sînt foarte multe pericole, consider că militarii moldoveni trebuie în continuare să contribuie la consolidarea și menținerea păcii în lume. Pacificatorii noștri sînt recunoscuți pe arena mondială ca niște ofițeri profesioniști și noi avem obligațiunea de a menține această treaptă înaltă, pe care am urcat, pe parcursul anilor, prin participarea noastră reușită la asemenea misiuni.

*Material pregătit de
locotenent Dmitrii VOSIMERIC*

Pregătirea fizică a unui tânăr este un factor important pentru îndeplinirea serviciului militar. Spartachiada reprezintă aceea competiție sportivă care ne permite să testăm aptitudinile fizice ale tinerilor recruți care, de altfel, sînt potențialii militari ai Armatei Naționale”.

*Colonelul Vitalie BARCARI,
comandantul Centrului Militar Chișinău*

Gînduri de recrut în prag de cătănie

Maricica, armata este destinul meu!

Jocurile militar-sportive au ajuns „Pe meleagurile Ciocanei”. Zeci de elevi și-au măsurat puterile în cadrul spartachiadei, devenită, peste ani, o competiție tradițională. Liceenii au ridicat greutatea, au făcut exerciții la bara fixă și au participat la tragera otgonului. Întrucît primăvara a intervenit cu propriile schimbări de climă, aducînd timp ploios, organizatorii competiției au fost nevoiți să amîne proba curselor de alergări. Dar chiar și așa, spartachiada a constituit un prilej de a testa pregătirea fizică a tinerilor.

Lucrul acesta a fost consemnat de către colonelul Vitalie Barcari, comandantul Centrului Militar Chișinău. În opinia lui, asemenea jocuri constituie o oportunitate pentru tineri de a-și demonstra abilitățile fizice, un lucru, de altfel, important pentru Armata Națională, pentru care tinerii de azi sînt militari de mîine. „Prin aceste jocuri testăm nu doar pregătirea tinerilor pentru îndeplinirea serviciului în rîndurile Forțelor Armate, dar și educăm, cultivăm spiritul militar-patriotic al recruților”, a spus colonelul Vitalie Barcari. „Să nu uităm că evenimentul de azi precedă spartachiada republicană a jocurilor militar-sportive „Pe meleagurile natale”, care se va desfășura peste cîteva luni”, a ținut să menționeze oficialul militar.

Organizarea acestei competiții a fost salutăată și de vicepreședintele sectorului Ciocana, Anatolie Portnoi. „Apreciez faptul că tinerii recruți au fost receptivi și au venit să-și demonstreze puterea, chiar dacă timpul de afară a impus unele schimbări. Susțin colaborarea noastră cu Comisariatul Militar și calific această competiție drept o

probă a destoiniciei viitorilor militari”, a afirmat vicepreședintele.

Spartachiada „Pe meleagurile Ciocanei” a „mobilizat” nouă echipe, reprezentanți ai nouă instituții de învățămînt preuniversitar. Pentru un loc pe piedestal, a luptat și echipa tinerilor recruți care urmează a fi înrolați în armată, în această primăvară. Printre ei l-am găsit pe Andrei Grădinar, tînarul care rîvnește să îmbrățișeze o carieră militară. „Nu am frică de nimic, sînt tentat de noua provocare numită armată. Știu că va trebui să depun mult efort să ajung acolo unde-mi doresc, dar, cel puțin, la nivel fizic sînt pregătit, și asta pentru că sportul este un fel de hobby al meu”, ne-a spus recrutul.

A visat să devină profesor de educație fizică, s-a înscris chiar la colegiul pedagogic din capitală, dar, peste ceva vreme, a realizat că vrea să poarte uniformă militară. Zis și făcut! Și-a luat documentele din instituție și a venit în Centrul militar. Și cînd s-a hotărît cu armata, a venit timpul să se lămurească și cu iubita. Or, versul acela: „Eu, mîndruț, te-aș lua, dacă-ai fi o floarea, / Eu te-aș coase la manta, și-aș face marșul cu ea”. Andrei și-a cerut iubita de soție, iar aceasta, la rîndul său, i-a susținut decizia. „Maricica, armata este destinul meu, asta i-am zis iubitei”, a conchis Andrei...

Prima etapă a spartachiadei și-a desemnat și învingătorii. Locurile de frunte au fost împărțite între Liceul Microelectronic, Liceul „Gh. Ghimpu” și Liceul „Tudor Bubuioc”. În acest context, și Andrei Grădinar ar fi meritat o mențiune numai pentru apriga dorință de a se face militar în Batalionul 22 de Menținere a Păcii.

Imna GANȚA

„Dragu-mi-i să fac armata!”, au declarat tinerii din sectorul Ciocana al capitalei

Este vorba de genericul concursului TVC „Tineri, Veseli, Cutezători”, etapa a patra, prima ediție, la care a participat tineretul studios al acestui sector. Startul concursului s-a dat începînd cu luna februarie. Au fost invitate să participe toate instituțiile preuniversitare din sectorul Ciocana: liceele teoretice, colegiile și școlile profesionale.

„Dragu-mi-i să fac armata!” vine de la titlul cărții lui Tudor Colac, care prezintă lirica ostășească, pe parcursul mai multor veacuri. Aceasta servește drept îndrumar pentru recruții noștri”, au declarat organizatorii.

Dacă tot sîntem în perioada recrutării, organizatorii, pretura sectorului Ciocana, în colaborare cu Centrul Militar Chișinău, s-au gîndit că ar fi binevenit un asemenea joc, în ajun. „Este și o promovare a atitudinii civice a fiecărui tînar față de problemele curente ale societății, cît și o pregătire către încorporarea în Armata Națională”, a afirmat doamna Ada Boico, șef secție Tineret și Sport din cadrul preturii Ciocana.

De această dată, la concurs, și-au dat întîlnire echipele de la Colegiul Tehnic, Liceul teoretic Olimp – formate prepon-

derent din domnișoare – și Centrul de creație din comuna Budești.

Tinerii participanți au urmat pregătirea pentru trei probe: „Salutul”, runda „Întrebări-răspunsuri” și pe final „Tema pentru acasă”, ale căror scenete au stîrnit multe zîmbete în sală. Fiecare echipă a avut misiunea de a fi cît mai originală în a demonstra că este cea mai bună.

Denis Zaharia, căpitanul celor de la Colegiul Tehnic, spune că poartă în suflet simțul umorului și nu i-a fost teamă să iasă pe scenă să demonstreze ceea ce au pregătit pentru concurs. „Inspirația la scrierea scenariilor a venit spontan, pentru că sîntem creativi. Ne-am străduit să avem un salut cît mai original și haios”, declară Denis.

În rezultatul celor trei probe disputate, învingători au ieșit „Budeștenii”, care au fost mai ingenioși și mai aproape

de armată. Adversarii susțin că a fost un joc cinstit și că cei mai puternici au avut de cîștigat.

Potrivit colonelului Vitalie Barcari, comandantul Centrului Militar Chișinău și membru al juriului: „Evenimentul a contribuit la promovarea imaginii Armatei Naționale și a dragostei față de patrie, în rîndurile tinerilor, care studiază în instituțiile preuniversitare de învățămînt”.

Învingătorii concursului urmează să participe în semifinale și mai apoi la finala concursului TVC „Tineri, Veseli, Cutezători”, care va avea loc în toamna curentă.

*Locotenent
Natalia ANDRONACHI*

În urma acordului semnat la 28 martie 1992 cu conducerea Forțelor Armate ale CSI și în conformitate cu decretul din 18 martie, s-a inițiat procesul de trecere sub jurisdicția Republicii Moldova a unităților militare”.

Organizarea unităților militare naționale în primăvara anului 1992

Demararea procesului de trecere sub jurisdicția Republicii Moldova a unităților a început, practic, în paralel cu acțiunile militare de la Nistru, ceea ce a permis parțial implicarea în război a acestor unități. Într-un anumit sens, războiul a fost catalizatorul care a grăbit trecerea sub jurisdicția Republicii Moldova a unităților și conceperea structurii acestora.

Perioada, care a urmat după prima etapă de organizare a Armatei Naționale, corela perfect cu situația politică. Ministerul Apărării al Republicii Moldova urma să prezinte Parlamentului, spre discuție, proiectele actelor normative ce aveau să stea la baza activității Forțelor Armate și principiile ce ar fi ghidat procesul de construcție a Armatei Naționale. Ministerul trebuia să primească, în timp util, de la conducerea forțelor CSI armament, tehnică militară și alte bunuri materiale.

În conformitate cu înțelegerea, la care s-a ajuns cu Comandantul Suprem al Forțelor Armate ale CSI și în scopul creării bazei Forțelor Armate ale Republicii Moldova, președintele țării a decretat: trecerea sub jurisdicția Republicii Moldova a unităților și subunităților militare ale Forțelor Armate ale fostei URSS, staționate pe teritoriul republicii, și transmiterea lor în subordonarea Ministerului Apărării al Republicii Moldova; specificarea faptului că unitățile și subunitățile militare, transmise Ministerului Apărării, urmează să se ghideze, în activitatea lor, de hotărârile Parlamentului Republicii Moldova, decretele președintelui Republicii Moldova, ale Guver-

nului, precum și de ordinele Ministerului Apărării al Republicii Moldova.

Urmau să fie alocate resurse financiare pentru încheierea construcției obiectivelor cu destinație militară, care să fie folosite în interesele Forțelor Armate ale Republicii Moldova, precum și să se prevadă mijloace necesare pentru amenajarea taberelor militare.

A fost emis decretul nr.73, care prevedea trecerea sub jurisdicția Moldovei a unităților militare dislocate în teritoriu. Acest document stipula că, în conformitate cu acordul la care s-a ajuns cu Comandamentul Suprem al Forțelor Armate ale CSI și în scopul creării bazei Forțelor Armate ale Republicii Moldova, unitățile și subunitățile militare ale forțelor armate sovietice, dislocate pe teritoriul republicii, treceau sub jurisdicția Republicii Moldova, cu tot cu tehnică, armament, clădiri și alte proprietăți.

În urma acordului semnat la 28 martie 1992 cu conducerea Forțelor Armate ale CSI și în conformitate cu decretul din 18 martie, s-a inițiat procesul de trecere sub jurisdicția Republicii Moldova a unităților militare.

Primele structuri trecute sub jurisdicția țării au fost cele două unități de

transmisiuni și intendență, staționate în Chișinău, sectorul Telecentru. Cere-monია solemnă a avut loc la 1 aprilie, pe poligonul de instruire.

Evenimentele din stînga Nistrului au făcut necesară chemarea la arme, în următoarele luni, a 33.521 de rezerviști. Furnizarea resurselor de mobilizare avea loc în baza unității din Cahul. S-a organizat o brigadă cu un efectiv de 2.350 de oameni, comandant al unității fiind numit colonelul Victor Grab, înaintat, după război, în gradul de general.

Conform structurii, se prevedeau trupe regulate și rezervă militară, cu un efectiv total de 10-12 mii de persoane.

Concomitent cu mișcările întreprinse de Statul Major, a continuat procedura de primire a unităților militare de la armata sovietică. Militarii sovietici inventau diverse pretexte, organizau sabotaje pentru a împiedica, prin minciună și dezinformare, procesul de cedare a unităților militare.

Comisia pentru îndeplinirea decretului președintelui Republicii Moldova despre trecerea unităților sub jurisdicția Moldovei s-a deplasat la Ungheni. Ofițerilor unității li s-au garantat funcții militare, cu condiția să depună jurământul

de credință față de Republica Moldova, dar din efectivul aflat la Ungheni au decis să rămână în Moldova doar 9 ofițeri și 49 plutonieri. Trecerea unității militare de la Ungheni sub jurisdicția Moldovei a făcut posibilă introducerea pe câmpul de luptă a artileriei.

În baza decretului prezidențial nr. 77 din 23 martie 1992 și a ordinului nr. 10 al ministrului Apărării, în primele zile ale lunii aprilie, a început mobilizarea, pe bază de rezervă, a divizionului antitanc al Brigăzii de artilerie. Primele subdiviziuni au ajuns în zona conflictului la 14 aprilie 1992, primind botezul focului pe platoul de la Cocieri.

În baza aceluiași decret, sub jurisdicția Republicii Moldova, a trecut și Regimentul 83 aviație de vânătoare sovietic, din care, ulterior, a fost formată Brigada mixtă de aviație. La 4 aprilie 1992, reprezentanții Ministerului Apărării al Republicii Moldova s-au deplasat la Mărculești, unde, timp de 8 zile, au inventariat și au luat în primire bunurile materiale și terenurile regimentului staționat aici. Nici un aviator din fosta unitate nu a acceptat să rămână în Moldova; au depus jurământul de credință doar 18 ofițeri și 95 plutonieri din efectivul serviciului terestru. Dintre toate aparatele de zbor au putut fi păstrate 34 de avioane de luptă MIG-29, care aparținuseră anterior Regimentului 86 al flotei Mării Negre, dislocate pe aerodromul din Mărculești.

La 26 mai 1992, în Moldova au ajuns primele cadre naționale de aviatori: căpitanul Vitalie Rusu și locotenentul major Alexandru Popovici. Până la sfârșitul

lunii mai a anului 1992, în țară au revenit 14 piloți, dintre care 4 cu experiență de zbor pe acest tip de avioane și colegi de unitate, la cei doi menționați anterior s-au alăturat Alexandru Daranuță și Veaceslav Neburac.

La 8 aprilie 1992, prin decretul Prezidiului Parlamentului țării (nr. 1009-XII), a fost aprobat jurământul militar.

La 10 aprilie 1992, au depus jurământul de credință față de Republica Moldova ofițerii structurilor nou-formate ale Brigăzii „Moldova”, dislocate în orașul Bălți. La baza creării acestei unități a stat primul ei comandant, colonelul Carasi-ov. Jurământul militar a fost depus și de Batalionul de rezerviști din garnizoana Florești, precum și de cel din Bălți.

Brigada de apărare a spațiului aerian „Dimitrie Cantemir” a fost creată fără mari dificultăți, rămânând, în acele clipe de grea cumpănă, cu 10% din cadrele militare ce activau atunci în unitate.

La 28 aprilie 1992, Ministerul Apărării menționa că, până la acel moment, erau luați la evidență aproximativ 2000 de ofițeri și subofițeri născuți în Moldova, care îndeplineau serviciul militar în fostele republici sovietice. Au fost expediate scrisori tuturor ofițerilor și subofițerilor, luați la evidență, cu explicații privind modul de realizare a transferului în rândurile Forțelor Armate ale Moldovei.

Situația era destul de dificilă, deoarece Comandamentul Principal al Forțelor Armate ale CSI și personal Evgheni Șapoșnikov stopau rezolvarea operativă a problemelor de transfer, uneori luând măsuri de intimidare și umilire a per-

soanelor care își exprimaseră dorința să revină în patrie. Mulți comandanți de unități militare refuzau cererea ofițerilor și subofițerilor, ca pretext servindu-le conflictul armat din stînga Nistrului.

În această perioadă, a fost organizat și Regimentul Independent de Transmisiuni, numit ulterior „Basarabia”. Militarii acestei unități au depus jurământul militar la 17 aprilie 1992.

La 20 aprilie 1992, a depus jurământul militar și Detașamentul topogeodezic.

În aceeași perioadă, în baza Unității militare nr. 42757, a fost creată Baza centrală de servicii în subordonarea șefului Direcției logistice a Ministerului Apărării.

La 30 aprilie 1992, prin raportul nr. 841, ministrul Apărării informa Comandantul Suprem: „Vă raportează că Ministerul Apărării a primit unitățile militare, dislocate pe teritoriul Moldovei și trecute sub jurisdicția ei, conform listei, semnate la 21 martie 1992 de Guvernul Republicii Moldova și Comandamentul Suprem al Forțelor Armate Unite ale CSI. Efectivul unităților menționate a depus jurământ militar de credință Republicii Moldova și poporului ei. Cu ofițerii și subofițerii care nu au depus jurământ, dar au manifestat dorința de a continua serviciul în Forțele Armate ale Republicii Moldova, pentru termenul stabilit în acord (pînă la trei ani), vor fi încheiate contracte. Ceilalți ofițeri și subofițeri la categoria dată, în ordinea stabilită, vor fi transferați în țările ai căror cetățeni ei sînt”.

Colonel dr. Vitalie CIOBANU

Dragii și scumpii noștri urmași! Armata nu trebuie ignorată sau ocolită! Ea este a noastră, națională! Armata te face mai organizat, mai atent, mai responsabil. Te învață să te împarți cu aproapele tău. Armata este un mare plus pentru fiecare tânăr al statului nostru”.

Interpretul Anatol LATÎȘEV:

„În armată, se întărește caracterul, voința și bărbăția”

- Mai țineți minte perioada serviciului militar?

- Eu am îndeplinit serviciul militar, în 1980-1982, în orașul Odesa, în cadrul ansamblului „Rovestnik”, în care erau două orchestre: de fanfară, unde băteam toba, și de muzică ușoară, în care am evoluat ca solist. Eram vreo 30 de moldoveni în ansamblu. Toți vorbeam în limba română și numai noi știam ce facem, pentru că nu ne înțelegea nimeni. Îmi amintesc niște momente hazlii, din acea perioadă, pe care, de-a lungul anilor, nu le pot uita. Țin minte cum învățam regulamentul. Eu îi spuneam superiorului că știu tot regulamentul, dar îl pot spune numai în limba maternă și începeam să-i povestesc despre mama, despre tata, despre sat. El doar dădea din cap și spunea: „Horoșo, horoșo!” (zîmbește).

- Ați găsit și beneficii în armată?

- În general, armata mi-a dat foarte mult. În primul rînd, m-am făcut bărbat. În al doilea rînd, în armată, am practicat mult sportul, aceasta mi-a permis să mă întorc acasă sănătos și bine dezvoltat fizic. Mi-au rămas doar amintiri frumoase despre acea perioadă. Am cîntat pe la diferite concerte, întâlniri, chiar în centrul Odesei. Am cîntat chiar și

pe la înmormîntări, cînd decedau generali sau alți oameni de rang înalt. Pentru toți cei prezenți la ceremoniile funerare, era o nenorocire, o scîrbă, iar pentru noi – o posibilitate să ieșim din unitate, să mai vedem orașul, să mai cumpărăm cîte ceva din magazine. În armată, sînt multe lucruri bune, dar, mai întîi de toate, armata te face om. În armată, se vede din start cine și ce prezintă. Se întîmpla cîteodată să stăm la un păhar de vorbă,

dar, pe urmă, aflam că cineva ne-a vîndut. Era unul dintre soldații moldoveni care vroia să fie mai iubit de către conducerea unității. Dar noi știam că, dacă mergi cu ai tăi, trebuie să mergi pînă la sfîrșit, și să fii foarte atent la vorbe. În armată, se întărește foarte mult caracterul, voința și bărbăția.

- Au fost grei bocancii militari?

- În prima jumătate de an, cînd am venit în unitate, am avut o misiune nu tocmai ușoară: trebuia, în fiecare zi, să dau podeaua clubului cu o soluție, numită mastică, ca să lucească. Era o construcție, care cîntărea vreo 70 de kilograme, pe care trebuia să o mut printre scaune, ca să fac aceeași procedură... Jumătate de an, am îndeplinit acest serviciu și, cînd au venit alți ostași, mai tineri, în locul meu, am dat clubul în primire și mi se părea că nu există în lume mai mare bucurie. Eu, din start, am fost membru al ansamblului, dar această sarcină mi s-a dat conform unui regulament nescris. Erau primii mei pași, în armată, și o întărire în mili-tărie (zîmbește).

- Știți cîtece de cătănie, pînă a veni la armată, sau le-ați învățat în unitatea militară?

- Știam, și pînă la armată, dar multe le-am învățat acolo, deoarece trebuia să cîntăm des pe la subunitățile, care aparțineau brigăzii noastre. Brigada avea în componență vreo 20 de divizioane de rachete antiaeriene, care protejau spațiul aerian din regiune.

- Ați avut peripeții hazlii, în timpul serviciului militar?

- Uneori mai făceam și șmecherii. Lîngă unitatea noastră, era o școală de marinari. Pentru noi era mai strict, cînd ieșiam în oraș. Dacă făceam vreo boroboacă, imediat nimeream la comenduire. Pentru marinari însă regulile erau mult mai lejere. De aceea, „colaboram” cu ei, împrumutam de la ei uniforma și, de multe ori, prietenii mei puteau să mă vadă în uniformă de marinar, în timp ce mă plimbam pe străzile Odesei (rîde).

- Nu regretați că ați îmbrăcat uniforma militară?

- Era foarte greu, dar nu regret deloc. Îmi era dor de casă, de rude, de fata cu care mă întâlneam. Îmi era dor de colegii mei de la „Ștefan Neagă”, cu care am învățat împreună, un an de zile.

- V-a așteptat prietena de la armată?

- Nu. S-a măritat, înainte de-a mă întoarce de la cătănie. Înseamnă că așa a fost să fie...

- Țineți minte vreun cîntec de cătănie, pe care îl cîntați atunci?

- Pe atunci, toate cîntecele le interpretam în limba rusă, printre care și „День победы”.

- Dar acum aveți în repertoriul dumneavoastră cîntece de cătănie?

- Am un cîntec, care îmi place foarte mult, se numește „Plec, mîndruțo, la armată”. E un cîntec foarte frumos, după părerea mea. Este în fondurile Televiziunii naționale și ale Radioului, de aceea, cred că l-ați auzit.

- Aveți un mesaj pentru tinerii care încă nu s-au decis să meargă la cătănie?

- Dragii și scumpii noștri urmași! Armata nu trebuie ignorată sau ocolită! Ea este a noastră, națională! Armata te face mai organizat, mai atent, mai responsabil. Te învață să te împarți cu aproapele tău. Armata este un mare plus pentru fiecare tînar al statului nostru.

Căpitan Denis ROTARU

„Țin minte cum învățam regulamentul. Eu îi spuneam superiorului că știu tot regulamentul, dar îl pot spune numai în limba maternă și începeam să-i povestesc despre mama, despre tata, despre sat. El doar dădea din cap și spunea: „Horoșo, horoșo!” (zîmbește).

Consultație juridică

? Beneficiază soția militarului, aflată la întreținerea acestuia, de indemnizația de maternitate (sarcină și lăuzie) și indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani?

Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, nr.289 din 22.07.2004, la art.2 alin.(2) și (3) prevede că la prestații de asigurări sociale au dreptul asigurații cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova.

Art.1 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale, nr.489 din 08.07.1999, definește expres noțiunea de „asigurat” – persoană fizică aptă pentru muncă, cu domiciliul în Republica Moldova, avînd obligația de a plăti contribuții de asigurări sociale, în vederea beneficierii de dreptul pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor sociale prevăzute de lege.

Conform normelor legale enunțate, în cazul în care soția militarului nu este angajată în cîmpul muncii, aflîndu-se la întreținerea acestuia, iar militarul, la rîndul său, pe parcursul îndeplinirii serviciului militar prin contract, nu a achitat unele contribuții de asigurări sociale, nefiind nici înregistrat la CNAS, în calitate de contribuabil, respectiv, nu poate beneficia de prestațiile de asigurări sociale, în calitate de persoană asigurată.

Totodată, reieșind din practica examinării de către instanțele judecătorești a categoriei date de litigii, s-a stabilit că

indemnizația de maternitate (sarcină și lăuzie) a soției militarului, aflată la întreținerea acestuia, se achită de la locul de serviciu al soțului, iar indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani urmează a fi stabilită și achitată de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

În scopul solicitării indemnizațiilor nominalizate, urmează a se lua în considerație faptul că termenul de prescripție, în cadrul căruia se poate realiza acest drept, constituie 12 luni, calculate de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a indemnizației (expirarea termenului concediului de sarcină și lăuzie).

Întru evitarea litigiilor și asigurarea executării Hotărîrii Curții Constituționale nr.12 din 01 noiembrie 2012, a fost inițiată procedura de modificare a legislației în vigoare pentru ca soțiile militarilor, aflate la întreținerea acestora, să beneficieze de indemnizația de maternitate (sarcină și lăuzie) și indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, în condiții generale, adică în calitate de persoane asigurate.

Proiectul de lege a fost aprobat în prima lectură de către Parlamentul Republicii Moldova, în ședința plenară din 12 februarie curent, iar în prezent se definitivează pentru a fi aprobat în lectură finală. Referitor la prevederile proiectului și momentul intrării în vigoare veți fi informați suplimentar.

**Rubrică este realizată de specialiștii
Direcției juridice a Ministerului Apărării**

